

свѣщенническа та длѣжность, и въ таква сила: Перво, что е длѣженъ свѣщенникъ да сохранива въ само то мѣ живеніе; Второ: что мѣ е нѣжно опасно да чѣва споредъ длѣжность та свѣщенническа; Трето: что мѣ е нѣжно да испѣливава, кога совершава свѣтлы тайны; при това притѣратсе нѣкои формы, или образцы, по тѣм да твори увѣщаніе предъ совершеніе то на Божественны те тайны. Четверто: Какво да уготовавява на пять дѣшы те на оныя, кои то умирайтъ; При кои то Пастырски совѣтъваме, овыя наставленія, что са притѣрени оудѣ, да прочитѣва почасто, и да ги има всекога ко умѣйтъ си, обаче требѣва непрѣмѣнно и да испѣливава, и за пропѣщеніе (ако да остави что мѣ е заповѣдано) и за немаренъе да чѣва перво отъ испытаніе то (что ще бѣде) отъ самаго Бога, кое то има да бѣде на Неговыятъ страшный сѣдъ, а послѣ по това (да се пази) и отъ насъ и отъ наше то не пропѣщенно наказаніе споредъ данна та ни отъ Него сила, кое то требѣе отъ насъ и сама та длѣжность.